

برکات دعای دسته جمعی

سه شنبه 95/11/5 ، 5:1 ع محمد حسین صالح آبادی 3 نظر

برکات دعای دسته جمعی

یکی از شبهات جدید ، اشکال به خواندن ادعیه به صورت جمعی و تجمع برای آن است مانند اجتماع برای دعای کمیل یا دعای عرفه با این بهانه و توجیه که دعا، امری شخصی است و باید در خلوت و به تنهایی خوانده شود و ادعا می شود که در عصر معصومان(ع) چنین شیوه ای رایج نبوده است .

در پاسخ این ادعا، علاوه بر استناد به وقایع مشهوری مثل اجتماع قوم یونس برای دعا جهت رفع عذاب و شکل جمعی نماز باران و خواندن دعای عرفه توسط امام حسین(ع) در بین جمعی از حاجیان در عرفات، می توان به احادیث گوناگونی استناد جست که بر فضیلت دعای گروهی و جمعی دلالت دارند . در این یادداشت بخشی از کتاب نهج الدعاء اثر حجة الاسلام ری شهری را مناسب این بحث دیدیم که در اختیار خوانندگان قرار می گیرد؛

نهج الدعاء (با ترجمه فارسی)، ج1، ص: 580:

894. رسول الله صلى الله عليه و آله: لا يَجْتَمِعُ مَلَأٌ فَيَدْعُو بَعْضُهُمْ، و يُؤَمِّنَ الْبَعْضُ، إِلَّا أَجَابَهُمُ اللَّهُ. (المستدرک علی الصحيحین: ج 3 ص 390 ح 5478، كنز العمال: ج 2 ص 107 ح 3367).

پیامبر خدا صلى الله عليه و آله: هرگاه جماعتی گرد هم آیند و برخی دعا کنند و برخشان آمین گویند، حتما خداوند، دعایشان را اجابت میکند.

895. عنه صلى الله عليه و آله: مَا اجْتَمَعَ ثَلَاثَةٌ فَطُوبَى دَعْوَةٍ، إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا تُرَدَّ أَيْدِيهِمْ. (حلیة الأولیاء: ج 3 ص 226 عن انس).

پیامبر خدا صلى الله عليه و آله: هرگز سه نفر برای دعا کردن گرد نیامدند، مگر آن که بر خداست که دست آنان را پس نزند.

896. عنه صلى الله عليه و آله: لا يَجْتَمِعُ أَرْبَعُونَ رَجُلًا يَدْعُونَ اللَّهَ فِي أَمْرٍ وَاحِدٍ، إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُمْ، حَتَّى لَوْ دَعَا عَلَى جَبَلٍ لِأَزَالُوهُ. (الفردوس: ج 5 ص 154 ح 7795 عن ابن عباس؛ الدعوات: ص 30 ح 56، بحار الأنوار: ج 93 ص 394 ح 6).

پیامبر خدا صلى الله عليه و آله: هرگاه چهل مرد گرد هم آیند و برای حاجتی واحد به درگاه خدا دعا کنند، حتما خداوند، دعایشان را اجابت میکند. حتی اگر کوهی را نفرین کنند، آن کوه را [با دعایشان] از جا برمکنند.

897. الإمام الصادق عليه السلام: أَيُّمَا ثَلَاثَةٌ مُؤْمِنِينَ اجْتَمَعُوا عِنْدَ أَخٍ لَهُمْ يَأْمَنُونَ بِوَأَيْقَهُ، و لا يَخَافُونَ غَوَائِلَهُ، و يَرْجُونَ مَا عِنْدَهُ، إِنْ دَعَوْا اللَّهَ أَجَابَهُمْ، و إِنْ سَأَلُوا أَعْطَاهُمْ، و إِنْ اسْتَزَادُوا زَادَهُمْ، و إِنْ سَكَنُوا ابْتَدَأَهُمْ. (الكافی: ج 2 ص 178 ح 14، بحار الأنوار: ج 74 ص 349 ح 14).

897. امام صادق علیه السلام: چنانچه سه مؤمن در نزد برادری که از گزند او آسوده‌اند و از شرّش بیمناک نیستند و به خیرش امید دارند، گرد آیند، اگر خدا را بخوانند، اجابتشان ممکن و اگر چیزی از او بخواهند، عطایشان مفرماید و اگر از او بیشتر بخواهند، بیشترشان مدهد و اگر سکوت کنند [و لب به خواهش نگشایند]، خداوند، بدرخواست به آنان عطا میکند.

898. عنه علیه السلام: مَا اجْتَمَعَ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَصَاعِدًا إِلَّا حَضَرَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مِثْلَهُمْ، فَإِنْ دَعَا بِخَيْرٍ أَمَّنُوا، وَإِنْ اسْتَعَاذُوا مِنْ شَرٍّ دَعَا اللَّهُ لِيَصْرِفَهُ عَنْهُمْ، وَإِنْ سَأَلُوا حَاجَةً تَشَفَّعُوا إِلَى اللَّهِ وَ سَأَلُوهُ قَضَاهَا. (الكافی: ج 2 ص 187 ح 6 عن غياث بن إبراهيم، بحار الأنوار: ج 74 ص 261 ح 60).

898. امام صادق علیه السلام: هیچگاه سه مؤمن [به بالا] گرد هم نمی‌آیند، مگر آن که به همان تعداد، فرشته [در جمع آنان] حاضر میشوند و اگر آنها دعای خیر کنند، آن فرشتگان «آمین» مگویند و اگر از شرّی [به خدا پناه] پناه جویند، آنان نیز دعا میکنند تا خداوند، آن شر را از ایشان بگرداند و اگر حاجتی درخواست کنند، آن فرشتگان، نزد خداوند شفاعت نمایند و برآوردن آن حاجت را از او میخواهند.

899. عنه علیه السلام: مَا اجْتَمَعَ أَرْبَعَةٌ رَهْطٍ قَطُّ عَلَى أَمْرٍ وَاحِدٍ، فَدَعَا اللَّهُ إِلَّا تَفَرَّقُوا عَنْ إِجَابَتِهِ. (الكافی: ج 2 ص 487 ح 2، ثواب الأعمال: ص 193 ح 1،4).

899. امام صادق علیه السلام: هیچگاه چهار تن گرد هم نیامدند و برای مطلبی واحد به درگاه خدا دعا نکردند، مگر این که با اجابت آن از هم جدا شدند.

900. عنه علیه السلام: مَا مِنْ رَهْطٍ أَرْبَعِينَ رَجُلًا، اجْتَمَعُوا فَدَعَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي أَمْرٍ إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُمْ، فَإِنْ لَمْ يَكُونُوا أَرْبَعِينَ فَأَرْبَعَةٌ يَدْعُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ عَشْرَ مَرَّاتٍ، إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُمْ، فَإِنْ لَمْ يَكُونُوا أَرْبَعَةَ فَوَاحِدٌ يَدْعُو اللَّهَ أَرْبَعِينَ مَرَّةً، فَيَسْتَجِيبُ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ لَهُ. (الكافی: ج 2 ص 487 ح 1)

900. امام صادق علیه السلام: هیچگاه چهل مرد گرد هم نیامدند و برای کاری به درگاه خداوند عز و جل دعا نکردند، مگر آن که خداوند، دعایشان را اجابت کرد. اگر چهل نفر نبودند، چهار نفر، ده بار دعا کنند، حتما خداوند دعایشان را اجابت میکند و اگر چهار نفر نبودند، یک نفر، چهل بار دعا کند، خداوند عزیز جبار، دعایش را اجابت میکند.

901. عنه علیه السلام: كَانَ أَبِي عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا حَزَنَهُ أَمْرٌ، جَمَعَ النِّسَاءَ وَ الصِّبْيَانَ، ثُمَّ دَعَا وَ أَمَّنُوا. (الكافی: ج 2 ص 487 ح 3)

901. امام صادق علیه السلام: پدرم [امام باقر علیه السلام]، هرگاه پیشامدی اندوهناکش مساخت، زنان و کودکان را گرد می‌آورد، سپس دعا میکرد و آنها «آمین» میگفتند.

902. عنه علیه السلام: كَانَ فِيهَا وَعَظَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى بِهٖ عَيْسَى بِنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: ... يَا عَيْسَى، تُبِّ إِلَيَّ بَعْدَ الذَّنْبِ، وَ ذَكَرُ بِي الْأَوَابِينَ، وَ آمِنِ بِي، وَ تَقَرَّبْ إِلَى الْمُؤْمِنِينَ، وَ مُرِّمْ يَدْعُونِي مَعَكَ. (الأمالي للصدوق: ص 606-609 ح 841 عن أبي بصير، الكافی: ج 8 ص 134 ح 103).

902. امام صادق علیه السلام: از جمله اندرزهای خداوند تبارک و تعالی به عیسی بن مریم علیه السلام این بود: «... ای عیسی! بعد از گناه، به درگاه من توبه کن و مرا به توبهکنندگان، یادآور شو و به من، ایمان بیاور و به مؤمنان، نزدیک شو و به آنان بفرما که همراه تو مرا بخوانند.»